

Kuvassa Team El Campero Husqvarnan koko MM-sarjaa kiertävä miehistö mekatsuineen ja kuskeineen vasemmalta oikealle: Tullio Provini, mekaanikko (kaverin isä on muuten roadracingin 250-luokan maailman mestari vuodelta 1958), Mauro Cremonese – mekaanikko, Tullio Pellegrinelli, kuski yli 175 cc, Teamin päällikkö Fabrizio Azzalin, Kari Tiainen, Topi Toivonoja – Karin ja Petterin nimikko mekatsu, Petteri Silvan, Assar, Jössen mekatsu, Jösse Jönsson itse ja viimeisenä Arnaldo Nicoli.

ITALIA LAJIN MEKKA

Enduro on saavuttanut Italiassa vertaansa vailla olevan suosion. Aktiivikilpailijoita siellä on tuhansittain ja yleisöä on seuraamassa kilpailuja vastaavanlaiset väkimassat kuin Jyväskylän Suurajaja täällä Suomessa. Lajilla on saapasmaassa myös suuri kaupallinen merkitys ja siksipä kaikkien merkittävimpien ammattilaisteamien tukikohta löytyykin Italiasta.

Kaksi suurinta, arvostetuinta ja menestyneintä ovat Farioli KTM Team, joka pitää päämajaansa Bergamossa, Pohjois-Italiassa ja El Campero Husqvarna Team, jonka päämaja on Pohjois-Italiassa, Varesessa, Milanon tuntumassa. Suomalaisittain tämä viimeksi mainittu poppoo on kiinnostava, sillä se toimii Kari Tiaisen ja Petteri Silvanin työnantajana.

FARIOLI TEAM

Farioli teamin päämaja sijaitsee Bergamossa Pohjois-Italiassa. Fariolin perhe toimii KTM:n maahantuoja Italiassa ja on erittäin merkittävässä omistussuhteessa myös Itävallassa sijaitsevaan KTM:n tehtaaseen. Teamin omistajan poika **Fabio Farioli** on ollut jo vuosia Kari Tiaisen päävastustaja isoimman nelitahtiluokan kruunusta taisteltaessa. Kari tosin näissä kaksitahteluissa tilastollisesti kirkaasti johdossa, vaikka tiukat kamppailut yksittäisistä kilpailuvoitoista onkin jouduttu ratkomaan jopa sekunnin sadasosilla. Viime kaudellakin Farioli sai tunnustaa Tiaisen paremmakseen ja ainoastaan vuonna 1993 hän pystyi pettoamaan Karin loppupisteissä ja viemään samalla mestaruuden. Tuolloinkin tosin Kari oli kuskeista nopein, mutta mahdollisuudet mestaruuteen huuhtoutuivat epäonnen mukana mutavelliin.

Viime kaudella Farioli Team hallitsi kahta keskimäistä luokkaa, eli **Giovanni Sala** kruunattiin entisen 250-, nykyisen yli 175 cc-luokan mestariksi 250-kuutioisella KTM:llä ja pikkunelareiden, eli 350 cc 4-tahtiluokan tittelin valloitti **Mario Rinaldi**, joka oli hienoisesti niskan päällä koko silloisen kauden ja vakuuttava on ollut miehan tahti tälläkin kaudella.

Isoimmassa luokassa Fabio Farioli sai tunnustaa Kari Tiaisen paremmakseen, kuten tulikin jo kerrottua ja niin käy tänäkin vuonna. Piikkiluokassa, eli 125-kuutioisissa Fariolin miehet eivät ole saaneet vakuttavaa asemaa, mutta ...

TEAM EL CAMPERO HUSQVARNA

Tässä teamisella on menoa piikkiluokassa yllinkyllin, tosin siitä vastaa ennenkaikkea yksi mies ja se on **Petteri Silvan** Jämsä Finland. Jo viime kaudella hän oli luokkansa nopein kuljettaja ja moraalinen maailmanmestari, mutta tuolloin MM-kulta valui Pustan pölyyn, kun virheen tehnyt kilpailun toimitsija ei voinut arvovalta syistä tunnustaa tapahtunutta kömmähdystä. Hänelle virheen myöntäminen ei olisi kaatanut maailmaa, mutta Petterille se maksoi maailmanmestaruuden menetyksen.

Tällä kaudella Petterillä on jatkunut samaa vakuuttavaa menoa. Tilanne on viime kauteen verrattuna sikäli toisenlainen, että tuolloin Petteri oli haastaja, joka saavutti kärjen valtavalla pitkin kautta jatkuneella loppukirillä. Nyt hän puolestaan asettuu kahteen viimeiseen kisaan (Ruotsi ja Suomi) vakuutavassa, mutta ei kuitenkaan vielä ratkaisevassa johtoasemassa.

Yli 175 cc-luokassa Husqvarnan ykköspilottina ajaa **Tullio Pellegrinelli**. Hän ei ole aivan yhtä vahvoimainen tähti kuin kilpailevan teamin Giovanni Sala, mutta

kuuluu silti miehiin, jotka taistelevat maailmanmestaruudesta.

350 cc-nelitahtiluokassa Husqvarnalla on teamisessa kaksi kuljettajaa. Husqvarnahan on alkuaan ruotsalainen merkki ja yrityskaupan myötä omistus ja tuotanto siirtyivät saapasmaahan. Tuohon aikaan maailman ehdottomasti paras endurokuljettaja oli Ruotsin **Svenerik "Jösse" Jönsson**, joka on suomalaisillekin erittäin tuttu, lähes perheenjäsen, kuten Curre Lindström lätkäsä. Hän on ajanut täällä lukemattomia kertoja ja voittanut mm. Päijänteekin. Jösse siis seurasi merkkiä kaupan myötä Italiaan uskollisesti kuin kiinteä omaisuus.

Ei kyseessä toki ollut orjakauppa, mutta uusi omistaja halusi säilyttää Jössen leirissään ja siellä hän on ollut uuden isännänkin palveluksessa kohta 10 vuotta. Kerrotaan, että hän saa tehtaalta pyörän ajettavakseen, niin kauan kuin häntä vain ajaminen kiinnostaa. Viime kaudella Jösse oli vielä voittanut 350-luokan maailmanmestaruuden, mutta samainen Unkarin kilpailu, joka vei Petteriltä mestaruuden, riisti mahdollisuudet myös Jösseltä – kiitos järjestäjän linjattomuuden ratkaisujen teossa. Tästä Jösse katkeroitui ja sanoi lopettavansa koko homman, eikä koskenutkaan pyörään pariin kuukauteen kisan jälkeen.

Tällä kaudella Jössen meno ei ole ollut yhtä vakuuttavaa kuin aiemmin, mutta hän lähtee kuitenkin vielä kauden kahteen viimeiseen, Skandinaviassa pidettävään kisaan asetelmista, josta on mahdollisuus

nousta teoriassa vaikka mestaruteen.

Koska Husqvarna on nyt käytännössä italialainen pyörä ja saapasmaassa on vankka lajin arvostus ja sankaripalvonta, on sillä oltava myös oman maan kuskeja rivissä ja Pellegrinellin rinnalla toinen teamin italialainen on juuri tässä luokassa ajava Bergamon lähistöltä kotoisin oleva **Arnaldo Nicoli**. Hän vaikuttaa sivusta katsoen hirmuiselle säheltäjälle, jolla on yhtäaikaan viisi rengsaurataa ilmassa ja kuusi kadoksissa, eikä rengas meinaa vaihtua lainkaan. Asiantuntijoiden mukaan Nicoli on yksi lajin kovakuntoisimmista kuskeista, mutta lopullinen sinetti uupuu ehkä juuri siksi, että miehen mukana liikkuu kaiken aikaa lievä kaaos.

Iso luokka on sitten **Kari Tiainen** valtakuntaa ja tulokset puhuvat

sen puolesta, että homma on hanskassa. Karia voisi sanoa lunkiksi tyypiksi, joka ei turhia nipota, mutta se mikä tehdään, tehdään ilman kompromisseja. Kerrotaan, että juuri tämä Karin huolettoman rento persoona – mestarillisen ajotaidon lisäksi – oli yksi hänen Husqvarna teemiin valitsemisensa merkittävimmistä perusteista. Tallin päällikkö **Fabrizio Azzalin** oli kiinnittänyt Kariin huomiota jo ensimmäisenä MM-vuonna, jolloin hän ajoi Suzukilla ja heti "pestimarkkinoiden" käynnistyttyä tehnyt tarjouksensa tallipaikasta ja sillä tiellä riihimäkeläinen on edelleen. Ilmeisesti työsuhteen kestoista voidaan päätellä, että tyytyväisyys yhteistyöhön on molemminpuolista – tulostahan ei syntyisi, jos homma ei sujuisi.

Ruotsin Peter Jansson kuskaa Husabergiä Kari Tiaisen kanssa samassa luokassa. Viime kauden saalis oli neljäs tila MM-sarjassa. Nytkin "Petteri" on pisteissä neljäntenä ajettuaan kauden parhaan kisansa Ranskassa ollen ensimmäisenä päivänä kolmas ja toisena neljäs.

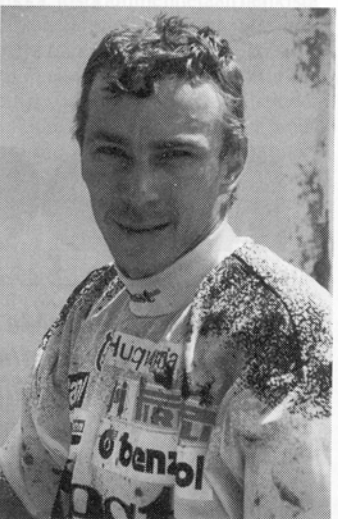
Anders Eriksson on parantanut taitiaan pikku nelareinen luokassa kauden edetessä. Ranskassa molempien päivien voitot ja kotikentätietä seuraavassa osakilpailussa saattaa viedä mestaruuden italialaisten Rinaldin ja Nicolin nenän edestä Husaberg-talliin.

Fabio Farioli (vas) lupaa yrittää taas ensi vuonna -93 saavutetun Maailman mestaruuden uusimista, sillä tänä vuonna miehen on tyytyminen toiseen tai kolmanteen sijaan. Kari Tiainen tulee tekemään kaikkensa, jottei miehen unelma mestaruuden suhteen tule toteutumaan.

Maastopyöräilyä vapaa-aikanaan harrastava Mario Rinaldi on luokan 350cc Maailman mestari vm. -92 ja -94. Hän on myös tällä hetkellä MM-pistejohdossa Ranskan jälkeen ennen maanmiestänsä Nicolina.

Husqvarnaa kускаava slovakian Jaroslav Katrinak sijoittui viime vuonna MM-kolmoseksi. Mestaruuden hän on voittanut isossa luokassa vuonna -91. Pistetilastossa Ranskan jälkeen mies on toisena 15 pisteen päässä Kari Tiaisesta.